

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

II. De Gratiaē necessitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

tualem, & actualem. Secunda desumpta ex fine propter quem confertur, amplectitur gratiam iustificationis, & gratiam gratis dātam, sumpto nomine generis pro specie. Tertia est per habitum ad voluntatem nostram, & diuiditur in præuenientem, comitantem, & subsequētem.

habitu sine

C A P V T I I.

De necessitate Gratia.

2. **E**stne Gratia homini lapsō necessaria? Ita planè. Porò necessitas Gratiaē respectu hominis lapsi considerari potest tum in ordine ad cognitionem, tum in ordine ad actionem.

3. *Quàm est necessaria ad cognitionem?* Quæcunque veritas naturalis cognosci potest absque peculiari gratiaē auxilio, siue sit speculatiua, siue practica; at supernaturales veritates egent auxilio gratiaē, & etiam theologiae.

4. *Quàm est necessaria ad actionem?* Inter extremas Pelagij & Lutheri sententias pro hæresibus damnatas, ex quibus ille sine gratia posse hominem omnia bona opera tam moralia, quàm supernaturalia facere: hic verò nullum omnino bonum opus absque gratiaē auxilio fieri posse asserbat: media Catholica veritas constituenda est gratiam esse simpliciter necessariam ad opera requisita ad salutem: & in homine etiam peccatore bonam aliquam operationem esse posse, quæ peccatum non sit. Hinc primò, assero hominem lapsum solo Dei generali auxilio bonum aliquod opus moraliter facere posse; vt autem tale opus ad iustificationem conferat peculiaris Christi gratia præterea necessaria est. Secundò, hominem lapsum sine Christi gratia non posse diligere Deum super omnia, neque vt finem supernaturalem, neque vt finem naturalem. Tertiò, hominem lapsum legem totam naturalem seruare non posse, nec quoad modum, nec quoad substantiam, absque gratia Christi. Quartò, ad seruandam totam naturalem legem, multo tempore, præsertim verò per totam vitam habitualem gratiam requiri. Quintò, hominem lapsum absque speciali auxilio tentationi alicui posse resistere, graui autem nequaquam, & multo minus omni. Homo verò iam iustus absque speciali auxilio opera aliqua bona moraliter agere potest; ad longum tamen tempus, aut vsque ad vitæ finem in bonis operibus perseuerare absque speciali gratia non potest.

rest. *Homini iusto iam quidnam confert hec noua Gratia?* Tribuit ei ad perseverandum, moralem facultatem temptationibus omnibus resistendi. Ut autem omnia etiam venialia peccata deuitet, communis gratia satis non est, peculiaris autem ex priuilegio satis esse potest.

C A P V T III.

De Iustificatione.

5. *Quid est Iustificatio?* Gratia habitualis in anima inhaerentis, & facientis hominem iustum effectus. Definatur autem, Gratuita, & supernaturalis quaedam mutatio, per quam supernaturalia infunduntur dona.

6. *Sunt ne ad Iustificationem aliqua in homine dispositiones necessariae?* Sunt, nempe fides, spes, & poenitentia, quae procedunt à Spiritu sancto mouente, nondum inhabitante.

7. *Num iustus de sua iustificatione certitudinem potest habere?* Fidei quidem minimè, moralem tamen, & magnas coniecturas habere potest.

C A P V T IV.

De Merito.

Quidnam Meritum? Opus est liberum, bonum, ad alterum aliqua ratione pertinens, quod secundum aliquem aequitatis aut debiti modum aliquo praemio ab altero debet compensari.

8. *Quotuplex Meritum?* Duplex est, de Condigno vnum, alterum de Congruo. Quinque ad Meritum de condigno requiruntur. 1. Libertas. 2. Bonitas non solum moralis, sed etiam supernaturalis, ut scilicet actio fiat ex supernaturali motiuo fidei, spei, charitatis, vel ex simili motiuo impetur. 3. Gratitude personae quae meretur, ut videlicet in gratia habituali sit. 4. Ut sit viator. 5. Ut ultra operis bonitatem etiam diuina promissio intercedat. Ad Meritum verò de Congruo nec habituali gratia, nec promissione praemij, quo actio